

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 92.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392235920.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Fra den Dag blev Skabet, den fordums fælles Helligdom, aldrig mere åbnet. Med Alf og Anton var det ude - det kunde ikke være andet, de havde for evigt vendt deres Øjne fra ham, han kunde aldrig mere vente at finde Tilgivelse hos dem. Ti det var ham jo ej en Gang muligt at *angre*, hvad der var hændet. Han havde jo længe sukket efter den Befrielse, som nu var kommet. Og før eller senere måtte det dog være sket - andre havde måske kunnet holde ud, *han* kunde ikke, dertil var han for lille og fej. Men at det skulde være gået så vidt, at han roligt havde hørt Sigurd vrængende bespotte alle disse dyrebare, 93 enfoldige Ting, som Alf og Anton havde drømt så rige Drømme over, og som de havde fablet om i deres Dødsstund, nej, det havde han dog aldrig troet. Han begreb ikke mere sig selv, kun det vidste han, at tilbage kunde han ikke komme. Frem, frem måtte han, bort, bort fra Alf og Anton.